

Biuletyn Tygodniowy CIŻ

24 marca-6 kwietnia

13-14/2015 (318-319)

MODLITWA ODMAWIANA PRZED KRZYŻEM W PARIACOTO PRZEZ MĘCZENNIKÓW PERUWIAŃSKICH

Przyjmij mnie u Twych stóp, Panie Agonii,
kontemplującego Ciebie –
Wcielonego i Ukrzyżowanego.
Zechciałeś przyjąć wszystkie bóle i smutki,
niepokoje rodzaju ludzkiego,
aby uczynić je twym własnym bólem i smutkiem.

Patrząc na Twoje stopy i ręce zniewolone
czuję się ukojony w mych cierpieniach, które niesie życie
i zbieram siły, aby przewyciężyć
nieuporządkowane pragnienia mej natury.
Przychodzę do Twych stóp
błagać w intencjach najbardziej naglących...

Nie puść mimo uszu, Panie, mojej modlitwy,
bo jestem Twym bratem,
nawet jeśli winnym wobec Twojej Bożej sprawiedliwości
z powodu mych niegodziwości.
Chcę iść pokornie z moim małym krzyżem za Twoim,
aż do dnia, w którym uczynisz mnie godnym
– na całą wieczność –
dziedzicem chwały Twojego Ojca Niebieskiego,
przez nieskończone zasługi Twojej Męki.
Niech tak się stanie (Amen)

Modlitwa odmawiania przed Krzyżem Señor de Mayo w kościele w Pariacoto.
Posługiwali się nią O. Zbigniew Strzałkowski i O. Michał Tomaszek,
franciszkańscy męczennicy w Peru, którzy zostaną wyniesieni na ołtarze 5 grudnia 2015 roku.

POSYŁAJ SWOJEGO DUCHA, ZMARTWYCHWSTAŁY PANIE!

Życzenia przewodniczącego KWPZM do wszystkich zakonników w Polsce

Drodzy Współbracia!

Konsekracja to zdumienie
które każe nam się zatrzymać, zamilknąć, uklęknąć
i wpatrując w krzyż rozumieć,
że umierając dla siebie zaczynamy żyć naprawdę.

Konsekracja to wdzięczność,
że On nas odnalazł, wezwał, wybrał, konsekrował i prowadzi.
Można Go ignorować, biczować, krzyżować,
lecz nie można Mu zabronić kochać.

Konsekracja to miłość
która łączy nieodwracalnie z Jezusem, Jego losem, Jego drogą,
na dobre i na złe, na zawsze.
Gdzieś na tej drodze czeka krzyż,
kochając, nie sposób go ominąć, bez miłości nie sposób go
udźwignąć.

Posyłaj swojego Ducha, Zmartwychwstały Panie,
bym do Twojego pustego grobu mógł przyprowadzić innych,
stęsknionych za życiem.

o. Janusz Sok, CSsR
Przewodniczący KWPZM

Wiadomości Krajowe

OD 20 LAT SŁYCHAĆ RADIO JASNA GÓRA

Jubileusz 20-lecia Radia Jasna Góra świętowano w sobotę, 28 marca. Z tej okazji przed Cudownym Obliczem Matki Bożej odprawiona została uroczysta Msza św. Eucharystię celebrował metropolita częstochowski abp Wacław Depo, przewodniczący Rady ds. Środków Społecznego Przekazu.

„20 lat temu, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, po raz pierwszy usłyszeliśmy głos: 'Tu Radio Jasna Góra, niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, słuchacie Państwo katolickiej rozgłośni sanktuarium Matki Bożej Jasnogórskiej w Częstochowie'. Takie słowa po raz pierwszy popłynęły z tego miejsca, aby przybliżyć tajemnice piękna świętości, które tutaj przeżywają i kontemplują pielgrzymi, do tych wszystkich, którzy pielgrzymują tutaj myślą i sercem” – powiedział rozpoczynając Mszę św. o. Kamil Szustak, dyrektor Radia Jasna Góra.

„Dziękujemy za ten początek, dzięki odważnej decyzji ówczesnego generała Zakonu o. Jana Nalaskowskiego i tych wszystkich, którzy podjęli się trudu tworzenia rozgłośni – mówił o. Szustak – To niewielka grupa ojców i braci świeckich pracowników, którzy w ponad 6-cio wiekowym klasztorze rozpoczęli zupełnie nową formę ewangelizacji. Dziś dziękujemy Panu Bogu za tamto wydarzenie prosząc o to, ażeby ten głos, który ma

nam przybliżyć pragnienie serca Matki Bożej docierał do wszystkich ludzi”.

W uroczystościach udział wzięli: o. Arnold Chrapkowski, generał Zakonu Paulinów, o. Marian Waligóra, przeor Jasnej Góry; przedstawiciele Tygodnika Katolickiego 'Niedziela' z redaktor naczelną Lidią Dudkiewicz oraz ks. inf. Ireneusz Skubisiem, redaktorem honorowym; ks. Tomasz Olszewski, dyrektor Radia Nadzieja; ks. Piotr Krzyszkowski, dyrektor Radia Victoria; o. Damian Karczmar, dyrektor Radia Niepokalanów oraz przedstawiciele Radia Fiat.

„Trzeba nam dzisiaj dziękować Bogu za to kolejne obdarowanie, jakim jest katolickie Radio Jasna Góra, bo przecież, jak podkreśla św. Paweł w Liście do Rzymian, wiara rodzi się z tego, co się słyszy, a tym, co się słyszy, jest Słowo Chrystusa. I temu podstawowemu zadaniu głoszenia Ewangelii, przez szczególne wstawiennictwo Maryi, służy Radio Jasna Góra, spełniając misję Zbawiciela” – podkreślił w homilii abp Wacław Depo.

Po Eucharystii odbył się okolicznościowy koncert pieśni pasyjnych Bartka Jaskota. Tuż przed koncertem wyświetlono krótki film o Radiu Jasna Góra. Obchody zakończył Apel Jasnogórski.

Radio Jasna Góra swą działalność rozpoczęło oficjalnie 25 marca 1995 r., w uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Błogosławieństwo przełożonych zakonnych: o. Szczepana Kośnika, przeora Klasztoru jasnogórskiego i dekret powołujący Radio Jasna Góra wydany przez o. Jana Nalaskowskiego, generała Zakonu Paulinów, umożliwiły zorganizowanie i podjęcie działalności rozgłośni radiowej na terenie sanktuarium jasnogórskiego. Odpowiedzialnymi za funkcjonowanie Radia Jasna Góra zostali paulini: o. Stanisław Tomoń jako dyrektor techniczny i o. Roman Majewski jako redaktor naczelny. Początkowo Radio dysponowało niewielkim nadajnikiem o mocy 1kW, подарowanym z Niemiec, który został zamontowany wewnątrz jasnogórskiej wieży. Swoim zasięgiem stacja obejmowała początkowo najbliższe okolice Częstochowy.

Dzisiaj rozgłośnia jasnogórska jest nowoczesnym radiem wykorzystującym możliwości przekazu przez Internet, telewizję kablową Vectra i satelitę Hot Bird, jest ogniwem łączącym Jasną Górę z Polakami w kraju i na świecie. Zespół Radia Jasna Góra prowadzony aktualnie przez o. Kamila Szustaka jako dyrektora Radia, tworzą obecnie ojcowie i bracia paulini, siostry zakonne oraz kilkanaście osób świeckich.

Za: www.jasnagora.com

W Kolegium Jezuitów na Rakowieckiej w Warszawie odbyło się we środę 16 kwietnia trzecie spotkanie Konsulty KWPZM w nowej kadencji. Głównym tematem spotkania było przygotowanie 132 Zebrania plenarnego Konferencji przełożonych zakonów męskich, które odbędzie się w Warszawie i będzie poświęcone misji zakonów w Polsce.

Wysłuchano relacji O. Adama Żaka SJ z pracy specjalnej komisji powołanej do przygotowania dokumentów pomagających przełożonym zakonnym w reagowaniu na przypadki nadużyć seksualnych oraz sytuacji kryzysowe. Propozycje komisji zostaną przedstawione do dyskusji na zebraniu plenarnym. Konsulta

zdecydowała także, iż przedstawi podczas tego zebrania poprawki do Statutu KWPZM.

W odpowiedzi na dycyzję Ojca Świętego Franciszka o ogłoszeniu Roku Życia Konsekrowanego w 2015 r. omówiono inicjatywy, jakie można będzie podjąć w związku z tym wielkim wydarzeniem. Zaproponowano między innymi zorganizowanie Kongresu Młodych Osób Konsekrowanych, pielgrzymki dziekczynnej na Jasną Górę oraz symposium dla przełożonych czterech Konferencji życia konsekrowanego. W przerwie spotkania członkowie Konsulty modlili się wspólnie przy relikwiach Św. Andrzeja Boboli.

Red.

SZCZEGÓLNA DROGA KRZYŻOWA ulicami Bydgoszczy

W trwającym Roku Życia Konsekrowanego, w sobotę przed Niedzielą Palmową, 28 marca – w tradycyjnej Drodze Krzyżowej licznie brali udział zakonnice i zakonnicy szczególnie mający swe wspólnoty w Bydgoszczy i okolicy oraz duszpasterze i mieszkańcy miasta. Nabożeństwo rozpoczęło się o godz. 19.30 przy Katedrze Bydgoskiej, a zakończyło się w Bazylice św. Wincentego á Paulo.

Przewodniczył nasz biskup ks. Jan Tyrawa, udział brał również jedyny przełożony prowincjalny w diecezji bydgoskiej o. Dariusz Andrzejewski CSSp. Był to czas modlitwy za osoby konsekrowane, pracujące na terenie diecezji bydgoskiej. W nabożeństwie uczestniczyli klerycy Diecezjalnego Seminarium Duchownego z rektorem ks. Marcinem Puziakiem oraz uczniowie Szkół Salezjańskich z wycho-

wawcami. Modlitwą zostali ogarnięci również wszyscy powołani do życia konsekrowanego a także młodzi, których Bóg pragnie powołać w bieżącym roku. Krzyż nieśli, pomiędzy kolejnymi stacjami, reprezentanci poszczególnych zgromadzeń i zakonów męskich i żeńskich posługujących w diecezji oraz młodzież salezjańska. Rozważania Drogi Krzyżowej zostały przygotowane przez kleryków Wyższego Seminarium Duchownego Zgromadzenia Ducha Świętego mające swą siedzibę w mieście. Wraz z swym rektorem o. Markiem Walkuszem na podstawie rozważań Współzałożyciela Zgromadzenia – Sługi Bożego o. Franciszka Libermanna CSSp. Ukoronowaniem Drogi Krzyżowej było słowo pasterskie Księdza Biskupa i końcowe błogosławieństwo

Zauważalny udział osób konsekrowanych szczególnie Siostr był dla wielu mieszkańców miasta świadectwem wiary i działalności zakonnicy i zakonników diecezji.

o. Władysław Budziak CSSp

FRANCISZKAŃSKA DROGA KRZYŻOWA w Pieńsku

W Pieńsku odbyła się w nocy z 27 na 28 marca Nocna Droga Krzyżowa, zorganizowana przez Franciszkanów z Pieńska we współpracy z Parafią św. Józefa Robotnika ze Zgorzelca. Trasa wynosiła ok. 20 km. Droga Krzyżowa rozpoczęła się Nabożeństwem Liturgii Słowa o godz. 23.30 w Kościele Parafialnym w Pieńsku.

Następnie uczestnicy maszerowali w milczeniu, słuchając rozważań do Stacji Męki Pańskiej, przez miejscowości Dłużyna Dolna i Jędrzychowice do Zgorzelca, gdzie w parafii św. Józefa Robotnik, Mszą świętą o godz. 5.30 zakończyła się wędrówka za Jezusem – życiowym przewodnikiem, który jest miarą godności człowieka.

W tej niezwyklej Nocnej Drodze Krzyżowej, organizowanej po raz pierwszy, wzięli udział parafianie z Pieńska i Zgorzelca oraz sąsiednich miejscowości. Dla wielu uczestników był to ciekawy czas walki z samym sobą, ze swoim zmęczeniem, sennością, głodem i innym niedogodnościami. Około pięćdziesięcioosobowa grupa szła, nieraz w deszczu, niosąc na przodzie wielki brzozyowy krzyż. Każdy uczestnik niósł również swój mały krzyżyk, aby w taki sposób łączyć się z Jezusem w Jego drodze. *o. dk Marcin Buntow*

Za: www.franciszkanie.pl

TŁUMY NA MISTERIACH MĘKI PAŃSKIEJ w Kalwarii Zebrzydowskiej i Paclawskiej

Wielki Tydzień w sanktuariach w Kalwarii Paclawskiej i w Kalwarii Zebrzydowskiej to czas Misteriów Męki Pańskiej. Przybywają na nie tłumy pielgrzymów z całego kraju.

Br. Terencjan, kleryk 4. roku bernardyńskiego seminarium duchownego, który w czasie Misterium w Kalwarii Zebrzydowskiej wcielił się w rolę Jezusa, przyznał, że to wymagające zadanie.

Przynosi ono jednak satysfakcję, zwłaszcza dzięki wierze oglądających misterium wiernych.

„Wystarczy popatrzeć na tych, którzy tutaj przychodzą. To nie są ludzie głodni jakiegoś widowiska artystycznego. To nie wrażenia estetyczne są na pierwszym miejscu, bo twarze ich wszystkich są w jakiś sposób poruszone. Powodem przyścia tutaj jest przede wszystkim jakiś niepokój, głód, brak, który człowiek w sobie ma i tutaj szuka sposobu, jak go wypełnić. To jest ważne” – podkreślił br. Terencjan.

Najwięcej pielgrzymów do obu sanktuariów tradycyjnie już przybywa w Wielki Piątek.

Za: Radio.watykańskie

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ W POZNAŃSKIEJ CYTADELI

W wieczór poprzedzający Niedzielę Palmową odbyło się na poznańskiej Cytadeli Misterium Męki Pańskiej, największe tego typu plenerowe przedstawienie pasyjne w Europie, a prawdopodobnie również na świecie. To przygotowane z wielkim rozmachem widowisko, w którym gra prawie 300 aktorów-amatorów zgromadziło ok. 20 tys. osób, nie tylko z Wielkopolski i innych części kraju, ale również z zagranicy.

W tym roku poznańskie misterium dedykowane było św. Janowi Bosko, założycielowi salezjanów, z okazji 200. rocznicy jego urodzin. W Poznaniu przedstawiono je po raz 14, dwa razy było także wystawione w Warszawie. Na początku misterium jego inicjator i reżyser Artur Piotrowski przypomniał też, że odbywa się ono w szczególnym miejscu, na poznańskiej Gulgocie. To na Cytadeli bowiem toczyły się krwawe walki pod koniec II wojny światowej. „Chcemy dziś szczególnie pamiętać o tych, którzy teraz walczą i giną na Ukrainie” – podkreślił Piotrowski. Szczególnie wymowne było też to, że w rolę apostoła Mateusza wcielił się pochodzący z Donbasu Rościśław Dunicz, który obecnie mieszka w Poznaniu.

Przy realizacji przedsięwzięcia wykorzystywane są nowoczesne środki techniczne i artystyczne: światło, dźwięk, obraz i

przejmująca muzyka. Wszystkie te elementy, razem ze scenografią i efektownymi kostiumami, współtworzą niepowtarzalny, niezwykle spektakl, łącząc tradycyjny przekaz z nowoczesną oprawą. Jednocześnie, w zamyśle organizatorów, Misterium Męki Pańskiej stanowi doskonałą okazję do duchowego przygotowania do przeżycia Wielkiego Tygodnia i Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Dlatego zależy im na tym, aby widzowie poczuli się uczestnikami tego pasyjnego widowiska. W tym celu np. podczas sceny Ostatniej Wieczerzy rozdano tłumom tysiąc bochenków chleba, którymi, odrywając z nich po kawałku, dzielono się z osobami stojącymi obok.

W scenie finałowej misterium tradycyjnie znalazła się postać św. Jana Pawła II. Towarzyszyły temu nagranie fragmentów homilii wygłoszonej przez papieża w czasie Mszy św. odprawionej na Błoniach w Krakowie 10 czerwca 1979 r. „I dlatego – zanim stąd odejdę, proszę was, abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię „Polska”, raz jeszcze przyjęli z wiarą,

nadzieją i miłością – taką, jaką zaszczerpia w nas Chrystus na chrzcie świętym.[...] Abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest „największa”, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu” – rozległy się papieskie słowa na poznańskiej Cytadeli.

Co roku ogromne wrażenie na uczestnikach misterium robi również pojawiająca się na koniec, unoszona za pomocą dźwigu, największa na świecie kopia obrazu Jezusa Miłosiernego z Łagiewnik, którą wykonali studenci Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu.

W przygotowanie i przeprowadzenie poznańskiego misterium zaangażowanych jest, jak podają jego organizatorzy, blisko tysiąc osób. Podczas niego Drogi Krzyżową oświetlali pochodniami harcerze z Komendy Chorągwi Wielkopolskiej ZHP oraz okręgu Wielkopolskiego ZHR, a w scenie finałowej zatańczył Polski Teatr Tańca pod kierunkiem Ewy Wycichowskiej. Wspólnie zaśpiewały natomiast Poznański Chór „Polihymnia”, Poznański Chór Katedralny, Chór Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Chór Męski „Arion”, Chór Nauczycieli miasta Poznania, Chór „Zmartwychwstanie”. Towarzyszyła im Orkiestra Symfoniczna Zespołu Szkół Muzycznych. W tym roku misterium nie zostanie wystawione w Warszawie, ale jak podkreśla jego reżyser, ma nadzieję, że wróci ono do stolicy już w przyszłym roku.
Za: www.deon.pl

UCZELNIA REDEPTORYSTÓW WYRÓŻNIONA

WSKSiM w Toruniu została wyróżniona przez Polską Komisję Akredytacyjną za kształcenie na kierunku Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna. Spośród wszystkich uczelni wyższych ocenianych przez PKA, WSKSiM jako pierwsza jednostka niepubliczna otrzymała ocenę wyróżniającą. Wyróżnienie dotyczy studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

O. dr Zdzisław Klafka CSsR, rektor WSKSiM, dziękuje wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesu uczelni. Przypomina, że w 2003 roku takie wyróżnienie otrzymał Uniwersytet Warszawski.

To wyróżnienie jest dla nas szczególnie, ponieważ ocena dotyczy profilu praktycznego naszej uczelni. Inne oceny Polskiej Komisji Akredytacyjnej były dokonywane na wydziałach o profilu ogólnoakademickim. Jest to dla mnie osobście – ale myślę, że i dla całej naszej społeczności akademickiej – wspaniały prezent od Matki Bożej. Pragnę podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do tego sukcesu! – mówi rektor WSKSiM.

Spośród przyjętych przez Polską Komisję Akredytacyjną ośmiu kryteriów jakościowych, sześć uzyskało ocenę wyróżniającą: m.in. odnoszące się do opisu zakładanych celów i efektów kształcenia ocenianego kierunku oraz systemu potwierdzającego ich osiągnięcie, programu studiów, realizującej go kadry, a także wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Wyróżniająco oceniono również infrastrukturę dydaktyczną oraz system wsparcia studentów w procesie uczenia się. Kolejna ocena jakości kształcenia planowana jest na lata 2022/2023.

Za: www.radiomaryja.pl

NA UKSW KONKURS PRAWA KANONICZNEGO O ŻYCIU KONSEKROWANYM

25 marca 2015 r. na Wydziale Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, już po raz piąty odbył się Ogólnopolski Konkurs Prawa Kanonicznego, pod patronatem honorowym Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski, Rady Prawnej Konferencji Episkopatu Polski, Stowarzyszenia Kanonistów Polskich, Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz Dziekana Wydziału Prawa Kanonicznego tegoż Uniwersytetu. Partnerem Konkursu była Fundacja Niezależnych Inicjatyw Studenckich im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego. W tym roku tematyka Konkursu dotyczyła *instytutów życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego*.

Do Konkursu przystąpiło osiemnastu studentów z sześciu polskich uczelni: z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie oraz Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Studenci wzięli udział w konkurencjach indywidualnych oraz drużynowych, ocenianych przez Komisję Profesorską, złożoną z przedstawicieli zwycięskich drużyn ubiegłorocznej edycji Konkursu (ks. dr hab. Ambroży Skorupa, prof. KUL, ks. dr hab. Bartosz Nowakowski, UAM oraz ks. dr Rafał Dappa, UŚ). Komisji Sprawdzającej przewodniczyła p. dr hab. Urszula Nowicka, prof. UKSW.

Po kilku godzinach zmagania, I miejsce w klasyfikacji drużynowej zajęli studenci z Poznania, II miejsce wywalczyła drużyna z Warszawy, z kolei miejsce III przypadło studentom z Krakowa. Natomiast w klasyfikacji indywidualnej najlepsza okazała się studentka KUL, p. Aleksandra Rybaczek, zaś dwa kolejne miejsca na podium zajęli studenci z UAM: p. Piotr Aleksandrowicz oraz kleryk Karol Świergosz. Gratulując wszystkim im wyników, a nade wszystko dążenia do wiedzy oraz zaangażowania i umiejętności zdrowej rywalizacji, trzeba wyrazić nadzieję, że inicjatywa tego rodzaju stanie się tradycją Wydziału Prawa Kanonicznego w Warszawie, dającą możliwość nie tylko naukowych doświadczeń, ale również trwałych przyjaźni międzyuczelnianych, powstałych na jej gruncie.

Urszula Nowicka

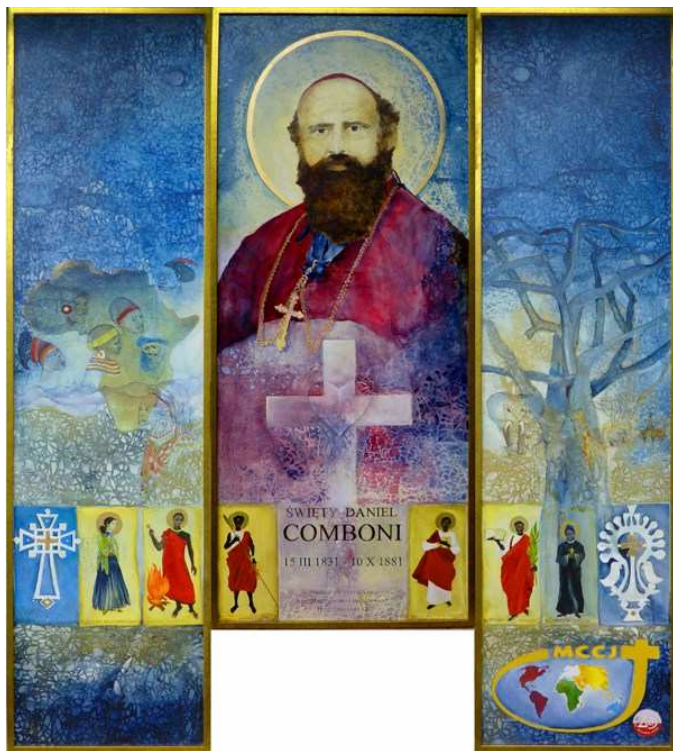
KOMBONIANIE W WARSZAWIE ŚWIĘTOWALI

15. marca nasze zgromadzenie przeżywało rocznicę urodzin założyciela św. Daniela Comboniego, wielkiego człowieka, który oddał życie dla zbawienia tych najmniejszych, opuszczonych i zapomnianych. Pragnął, aby jego dzieło przetrwało i znalazło wielu naśladowców, którzy również ofiarowaliby życie dla zbawienia Afryki.

Obecnie zgromadzenie liczy ponad 1500 misjonarzy, którzy każdego dnia poświęcają się służbie Bogu i drugiemu człowiekowi. Do naśladowców charyzmatu św. Daniela Comboniego należy również o. Pietro Cozza, który tego szczególnego dnia świętował 50-lecie swojego kapłaństwa, oraz o. Guillermo Aguinaga obchodzący 25-lecie kapłaństwa.

Dla wspólnoty kombonianów w Warszawie, gdzie odbywały się te wszystkie uroczystości, była to wyjątkowa niedziela. Kaplica zapełniła się wiernymi i zaproszonymi gośćmi. Mszy św. jubileuszowej przewodniczył o. Guillermo. Już sam początek Eucharystii był wyjątkowy, kiedy nuncjusz apostolski arcybiskup Celestino Migliore dokonał poświęcenia obrazu znajdującego się w kaplicy. Jest to niezwykle dzieło wykonane przez p. Elżbietę Białaszkę specjalnie na 25-lecie obecności misjonarzy kombonianów w Polsce.

Pani Elżbieta ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Po trudnych latach osiemdziesiątych prawie każdego roku wystawiała swoje prace, uczestniczyła także w wystawach zbiorowych i plenarnych. Od paru lat zajmuje się również tematyką religijną. Zgromadzenie Misjonarzy Kombonianów nie było jej znane aż do pewnej niedzieli, podczas której znalazła się w kaplicy na Bukowie. Zainteresowała ją wówczas postać św. Daniela Comboniego, człowieka z wielką ideą i planem zbawienia Afryki za pomocą Afryki. *Czytałam o Afryce, jej niezwykle bogatej historii i kulturze. Było to coraz bardziej wciągające. Poznałam dawnych afrykańskich świętych i współczesnych męczenników* – powiedziała artystka. Następnym etapem było już tylko przelanie na płótno przemyśleń i podkreślenie tego, co jest najważniejsze. *Portret świętego to nie tylko podobieństwo fizyczne, ale i uwidocznienie jego duchowości i samego sedna jego świętości, dodaje.*

Pięknym momentem Eucharystii była homilia, podczas której o. Guillermo i o. Pietro wyrazili swoją wielką wdzięczność za wszystkie lata postugi kapłańskiej.

Po uroczystej Mszy św. wszyscy zostali zaproszeni na agapę, aby razem, jak jedna duża rodzina, świętować urodziny św. Daniela Comboniego i kapłańskie 75-lecie ojców Pietro i Guillermo. Podczas tego spotkania nie obyło się bez meksykańskiej muzyki w wykonaniu naszych przyjaciół *Mariachi*, włoskich piosenek i meksykańskich *nachos, tacos i tortillas*.

o. Krzysztof Zębik, mccj

RODZINNE SPOTKANIE W LICHENIU

Zgodnie z doroczną tradycją, w dniach 27-29 marca do Sanktuarium w Licheniu przyjechali rodzice, członkowie rodzin i przyjaciele mariańskich współbraci. W tym roku spotkanie zgromadziło 140 osób. Dla wielu uczestników jest to ważne wydarzenie duchowe. Jest bowiem okazją do skupienia, do zjednoczenia we wspólnej modlitwie za powołanych do życia zakonnego w Zgromadzeniu Księża Marianów oraz za rodziny, w których otrzymali dar życia. Poza tym wiele osób ma okazję do zapoznania się lub podtrzymywania istniejących już przyjaźni.

W tegorocznym spotkaniu bardzo mocno zaakcentowaliśmy dwa elementy: życie konsekrowane i życie rodzinne. W sobotnie przedpołudnie udaliśmy się do pobliskiego Grąblina, do Klasztoru Sióstr Najświętszej Maryi Panny, zwanych anuncjatkami. W ramach trwającego Roku Życia Konsekrowanego mieliśmy okazję poznać bogactwo tej drogi życia i modlić

się o nowe powołania. Uroczystej Eucharystii przewodniczył ks. Wiceprowincał Eugeniusz Zarzeczny MIC.

Popołudnie było czasem włączenia się w modlitwy Kościoła za jesienny Synod Biskupów o rodzinie. O godz. 15.00 odmówiliśmy w tej intencji koronkę, a po niej była okazja do obejrzenia filmu o roli przebaczenia i wiary w życiu małżeństwa. Sobotni dzień zakończył apel maryjny w licheńskiej bazylice. W ostatni dzień tegorocznego spotkania, który przypadł w Niedzielę Palmową, uczestniczyliśmy we Mszy św. w bazylice sprawowanej przez ks. Kustosza Wiktora Gumienego MIC.

Za: www.lichen.pl

80 LAT WERBISTÓW W CHLUDOWIE

18 marca minęło 80 lat od przybycia pierwszych werbistów do podpoznańskiego Chludowa, gdzie znajduje się Dom Misyjny św. Stanisława Kostki, nowicjat Polskiej Prowincji oraz parafia. Z tej okazji 20 marca w kaplicy Domu Misyjnego Św. Stanisława Kostki odprawiono Mszę świętą dziękczynną. Przewodniczył jej bp Grzegorz Balcerzak, biskup pomocniczy Archidiecezji Poznańskiej.

Werbiści przybyli do Chludowa 18 marca 1935 roku, a następnie dnia odprawili w tym miejscu po raz pierwszy Mszę świętą. Praktycznie każdy polski werbista część swojej formacji zakonnej odbywał w Chludowie. Przez 80 lat istnienia Domu Misyjnego przez Chludowo przeszło kilkuset polskich werbistów.

21 marca, w ramach obchodów rocznicowych, odbyło się sympozjum poświęcone osobie śp. o. Mariana Żelazka SVD, wyróżnionego za swoją działalność m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu

Odrodzenia Polski, Nagrodą Dr. Radanath Seva Samman za usługę na rzecz trędowatych oraz nominacją do Pokojowej Nagrody Nobla.

O. Żelazek, który urodził się w 1918 roku w podpoznańskim Pałędzu, w 1937 roku rozpoczął nowicjat właśnie tu, w Chludowie. Podczas II wojny światowej był więźniem hitlerowskiego obozu koncentracyjnego w Dachau, a dwa lata po święceniach kapłańskich, które przyjął w 1948 roku w Rzymie, został skierowany do pracy misyjnej w Indiach – mówi o. Józef Michna SVD, rektor Domu Misyjnego Stanisława Kostki w Chludowie.

Obchody rocznicowe stały się również okazją do przypomnienia postaci bł. o. Ludwika Mzyka SVD, rektora i pierwszego mistrza nowicjatu w Chludowie. Poniósł on śmierć w Forcie VII w Poznaniu, zamęczony 23 lutego 1940 roku przez hitlerowców. O. Ludwik, wraz z trzema innymi werbistami, został w 1999 roku beatyfikowany przez Jana Pawła II, w gronie 108 męczenników II wojny światowej.

Za: www.werbisci.pl

WYSOKA OCENA Dziennikarzy TV TRWAM

W eksperckim raporcie oceniono profesjonalizm dziennikarzy prowadzących programy przed wyborami samorządowymi w 2014 r. Oceniano m. in. przygotowanie warsztatowe prowadzących, ich poziom językowy czy zachowania względem gości.

Krytyczne oceny zebrała m. in. Monika Olejnik i Ewa Gawryluk. Za profesjonalizm i podejście do gości doceniono m. in. Dariusza Pogorzelskiego z TV Trwam.

Zespół kierowany przez dra Tomasza Gawkowskiego i mgra Marcina Łączyńskiego w ocenie dotyczącej warstwy językowej programów surowo ocenił stację TVN24, w której programach popełniono

najwięcej błędów. Z kolei najbliższa ideału językowego była TV Trwam. Nieźle w tej kategorii wypadła też TVP Info. Z kolei zachowania niewerbalne prowadzących programy były najbardziej widoczne w stacjach TVN24 i Polsat News.

Ekspertcy ocenili też profesjonalizm prowadzenia programów przez konkretnych dziennikarzy. W tej grupie surowo oceniono pracę Moniki Olejnik (której gestykulacja, „podnoszenie głosu” i „pochyla-

nie się nad stolikiem w stronę gościa” odciągają uwagę od treści wypowiedzianych przez zaproszone do studia osoby). Za „opresyjną strategię wobec zaproszonych” skrytykowano Ewę Gawryluk (Polsat News), z kolei Beacie Tadli z TVP Info oberwało się za to, że „bardzo często nie pozwala gościom dokończyć wypowiedzianych myśli”.

W raporcie KRRiT jako wysoko profesjonalny oceniono warsztat Dariusza Pogorzelskiego z TV Trwam, który „utrzymuje rozmowę w życzliwym, a nawet żartobliwym tonie”, „nie prowokuje i nie atakuje rozmówców”.

Z dziennikarzy TVN24 wysokie noty otrzymał prowadzący program „Jeden na jeden” i „Kawa na ławę” Bogdan Rymowski. Dziennikarz stara się być neutralny wobec gości i dba o ich równy czas wypowiedzi. Niekiedy porusza tematy niewygodne dla zaproszonych, ale kieruje

się przy tym kluczem partyjnym czy poglądowym.

Wysokie noty zebrał też Krzysztof Ziemięc. Gospodarz „Wiadomości” i „Dziś wieczorem” pozostaje neutralnym prowadzącym, do gości odnosi się w sposób życzliwy i z szacunkiem, a jego kontrargumenty wobec wypowiedzi gościa są merytoryczne, nie zaś emocjonalne. Kiedy

je wprowadza, robi to spokojnym tonem i nie przerywając wypowiedzi gościa.

Dobre oceny wystawiono też Markowi Czyżowi z TVP INFO. Dziennikarz aktywnie ingeruje w dyskusję, by zachować jej porządek i unika wyrażania swoich osobistych opinii na dany temat.

Wynik prac eksperckiego zespołu jest drugoczący dla krytyków mediów ojca

Rydzika i fanów TVN24 i stylu Moniki Olejnik. Broniąc swoich idoli będą z pewnością sięgali po argument, że do studia TV Trwam zapraszani są głównie politycy PiS, SP i Ruchu Narodowego. Nie broni to jednak agresywnego nastawienia do gościa jakim cechuje się Olejnik, Tadla czy Gawryluk. I w żaden sposób nie wyjaśnia kwestii wielu błędów językowych na antenie TVN i Polsatu.

Za: www.redemptor.pl

Refleksja tygodnia

KAPŁAN A ŻYCIE KONSEKROWANE

List biskupów polskich do kapłanów na Wielki Czwartek 2015 r.

Drodzy Bracia Kapłani!

Wszyscy potrzebujemy duchowego powrotu do Wieczernika. Do miejsca, w którym w Wielki Czwartek Chrystus podzielił się z Apostołami swoją świętością. To ona ma być naszą chrześcijańską i kapłańską tożsamością.

Dlatego dziś my, kapłani Jezusa Chrystusa, pielgrzymujemy duchowo do Wieczernika po Jego świętość. Przypominając sobie dzień i miejsce swoich święceń kapłańskich, z wdzięcznością i radością wspominamy sakramentalny gest nałożenia rąk przez biskupa. Z całą pokorą i świadomością własnych grzechów, rozznajemy w sobie potrzebę *rozpalenia na nowo* Bożego daru, zgodnie z zachętą Apostoła: *Przypominam Ci, żebyś na nowo rozpalil charyzmat Boży, który otrzymałeś przez włożenie moich rąk. Bóg bowiem nie dał nam Ducha bojaźni, ale mocy, miłości i karności* (2 Tm 1, 6n).

1. Nasza wdzięczność wobec osób życia konsekrowanych

Słowa te mówią o kapłaństwie nie tylko w kategoriach sakramentalnej godności, urzędu i funkcji (*munus*), ale również o szczególnej łasce Ducha Świętego – o *charyzmacie*. W roku obecnym, który – z inspiracji Ojca Świętego Franciszka przeżywamy w Kościele jako Rok Życia Konsekrowanego – wybrzmiewają one wyjątkowo silnie. Konsekracja i charyzmat są ściśle ze sobą związane. Życie oparte o praktykę ślubowanych rad ewangelicznych podejmowane jest przeciwieście najczęściej we wspólnotach zjednoczonych konkretnym charyzmatem wielkich świadków wiary.

Wielu z nas przeżywa swoje kapłaństwo, realizując je na drodze powołania zakonnego. Kapłaństwo i charyzmat stają się wówczas zadaniem jedności, która przekłada się na prawdę osoby i jej misji w Kościele. Wielki Czwartek stanowi dobrą okazję, aby podziękować *Panu żniwa*, że z obfitością wzbudza powołania kapłańskie we wspólnotach życia konsekrowanego. Jesteśmy wdzięczni kapłanom zakonnym za ich różną postługę, zarówno w duszpasterstwie parafialnym, jak i wynikającą z realizacji charyzmatu zgromadzenia. Dziękujemy za postługę i świadectwo życia rekolekjonistom, spowiednikom, misjonarzom, kapelanom szpitalnym i więziennym, pedagogom i nauczycielom, opiekunom rozlicznych sanktuariów i pełniącym wiele dzieł miłosierdzia.

Jako biskupi, kapłani diecezjalni i zakonni dziękujemy pozostałym osobom życia konsekrowanego – braciom i siostram z wielu

licznych zakonów, zgromadzeń oraz instytutów życia konsekrowanego, a także pustelnikom oraz konsekrowanym dziewczynom i wdowom. Ich wieloraka postługa i ofiarna obecność w Kościele silnie wspiera naszą kapłańską misję. Rok Życia Konsekrowanego daje sposobność do publicznego wyrażenia naszej wdzięczności, co niniejszym czynimy, otaczając osoby konsekrowane serdeczną modlitwą. Pragniemy również podjąć refleksję nad życiem konsekrowanym w kontekście naszego kapłaństwa.

2. Kapłaństwo – urząd i charyzmat

Twórcze połączenie sakramentalnego urzędu i charyzmatu jest właściwie zadaniem każdego kapłana, nie tylko zakonnego. Każdy z nas może i powinien odkrywać swoje własne duchowe *dary, posługi i działania* (por. 1 Kor 12, 4-6). Możliwości w tym zakresie są tak nieskończone jak różnorodny potrafi być w swoich darach Duch Święty. To On sprawia, że jedni odkrywają w sobie szczególny dar przepowiadania Słowa, inni odnajdują się w dynamicznej postudze ludziom młodym czy w towarzyszeniu starszym i chorem. Jeszcze inni są prawdziwie charyzmatycznymi katechetami, z oddaniem posługują rodzinom lub podejmują się indywidualnego kierownictwa duchowego bądź pracy dydaktycznej na wyższych uczelniach. Wielu z nas przeżywa swoje kapłaństwo, czerpiąc inspirację i siły z duchowości i charyzmatów wielu eklezjalnych ruchów i nowych wspólnot. Za to wszystko niech Pan będzie uwielbiony! Dziś szczególnie wsłuchujemy się w Jego słowa: *To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem* (J 15, 12). Odnosimy je do wszystkich, którzy pomagają nam realizować rady ewangeliczne. Nasza misja we wspólnotach Kościoła (diecezjach, parafiach, zakonach, ruchach itd.) dokonuje się przez głoszenie Słowa, uświęcanie przez sakramenty i bycie pasterzami. To ostatnie

zadanie, jak uczy soborowy dekret *Presbyterorum ordinis*, realizuje się przez skierowaną do całej wspólnoty posługę budowania jedności (nr 6). Jedność Kościoła ma zaś charakter głęboki i organiczny. Jest jednością Ciała, które składa się z wielu członków. Kapłani spełniają swoją funkcję pasterską *in persona Christi Capitis* wtedy, gdy wspierają wiernych i towarzyszą im modlitwą i radą, kiedy czynią wszystko, by odpowiednio uformować swoich braci i siostry do posługi w Kościele oraz z radością posłać ich do niej.

Nie jest to ucieczka od odpowiedzialności, ale roztropna i radosna posługa towarzyszenia każdemu ochrzczonego człowiekowi w odkrywaniu darów i zadań zleconych mu przez Ducha Świętego. To umiejętność dzielenia się odpowiedzialnością za Kościół, w którym każdy ma swój twórczy udział. Znamy radość wspólnego duchowego wędrowania z osobami odkrywającymi powołanie do życia zakonnego lub kapłańskiego czy też drogę życia w małżeństwie. Znamy wzniosłość i bliskość liturgii sprawowanej w pięknej harmonii różnorodnych posług i funkcji. Znamy też smak – nie zawsze łatwego, ale ostatecznie zawsze niezwykle owocnego – *wspólnego* podejmowania różnych dzieł apostołskich.

Ten, kto sam w sobie rozpała charyzmat, jest pełen szacunku dla innych i nie będzie *gasił Ducha* (por. 1 Tes 5, 19). To właśnie Duch Święty sprawia, że wypowiedziane przez nas słowa eucharystycznej konsekracji obejmują cały Kościół, całe Ciało Chrystusowe. Również każdy wierny składa Bogu ofiarę z samego siebie: swoje życie, modlitwę, pracę, odpoczynek, cierpienie, służbę na rzecz innych. Można więc powiedzieć, że Eucharystia jest codziennym, aktualnym momentem *konsekracji* każdego ochrzczonego i bierzmowanego. Pan codziennie czyni nas sługami konsekracji każdego z naszych braci i siostr. Nasze *służebne* kapłaństwo ma służyć powszechnemu *królewskiemu kapłaństwu* wszystkich wiernych. W przywołanym już dekrete *Presbyterorum ordinis* Sobór naucza, że tak rozumiana Eucharystia jest celem naszego życia, gdyż *do tego właśnie zmierza i w tym się ostatecznie wypełnia cała posługa prezbiterów* (nr 2). Sakramentalny znak sprawowanej przez nas Eucharystii zbiera to, co uczyniliśmy, aby wezwać wiernych do odkrycia tożsamości chrzcielnej, duchowych darów i obudzić w nich współodpowiedzialność za Kościół.

3. Nasza służba w Kościele

Zanim św. Paweł wezwie Tymoteusza do *rozpalenia w sobie charyzmatu Bożego*, przypomina mu, że wiarę przyjął od babki i matki, których jest *dłużnikiem*. Jego zadaniem jest zaś pomnażanie w sobie tego daru.

Podobnie my – jesteśmy *dłużnikami* Kościoła, od którego otrzymaliśmy wiarę. Jest to jednak „dług miłości”, który zostaje spłacony przez miłość pasterską, o której św. Jan Paweł II pisał, że *jest przede wszystkim darem z siebie, całkowitym darem z siebie dla Kościoła, na obraz daru Chrystusa i we współdziałaniu z Nim* (*Pastores dabo vobis*, 23). Naszym powołaniem jest służba na wzór Chrystusa – Kapłana i Sługi.

Odczytując Ewangelię w świetle znaków współczesności, możemy coraz głębiej rozumieć ewangelizację świata. Ewangelizacja na wzór Chrystusa wymaga od nas codziennego i coraz bardziej intensywnego kontemplowania Jego twarzy, czyli Jego słów i czynów, Jego stylu bycia wśród ludzi. Trzeba wciąż od nowa porównywać naszą kapłańską posługę z Jego niedoścignionym przykładem i stawiać sobie konkretne pytania: Czy moje słowa, mój sposób myślenia, zachowanie, styl bycia są wyrazem Chrystusowej miłości? Czy moje kapłańskie życie odzwierciedla Chrystusowe błogosławieństwa i rady ewangeliczne? Tylko naśladowanie Pana pozwoli nam właściwie odpowiedzieć na aktualne wyzwania i kryzysy. Zwłaszcza dziś, w dobie próby sumień kapłanów i świeckich, musimy pamiętać, że *ci, którzy we łzach sieją, żąć będą w radości* (Ps 126, 5).

Prawdziwie Bożym darem dla nas będą zbliżające się Światowe Dni Młodzieży w Krakowie, ale obejmujące swym zasięgiem także całą Polskę. Ich przygotowanie wymaga nie tylko osobistego zaangażowania każdego z nas, ale także wysiłku rozbudzenia i umacniania darów, posług i odpowiedzialności w innych, zwłaszcza w młodych członkach Kościoła. Doświadczenie tej radości budowania Ciała Kościoła stanowi wyjątkową łaskę.

Drodzy Bracia, kończąc ten list, składamy Wam nasze ojcowskie i braterskie podziękowanie za każdy przejaw pasterskiej miłości do Kościoła. Modlimy się za kapłanów starszych, chorych i zmagających się z różnymi kryzysami: *Niech Pan cię błogosławi i strzeże. Niech rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską* (Lb 6, 24). Pokornie prosimy też Maryję, Matkę Kapłanów, aby wyprosiła nam wszystkim wierną i radosną posługę w Kościele Jej Syna. Polecamy Was też ojcowskiemu wstawiennictwu świętych papieży Jana XXIII i Jana Pawła II oraz błogosławionego Pawła VI.

Życzymy Wam głębokiego przeżycia Triduum Paschalnego i Niedzieli Bożego Miłosierdzia.

Podpisali: Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi obecni na 368. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie w dniu 12 marca 2015 r.

Wiadomości zagraniczne

NIEDZIELA PALMOWA W JEROZOLIMIE

Każdej niedzieli Wielkiego Postu jerozolimscy katolicy gromadzili się w Bazylice Zmartwychwstania Pańskiego na porannej Mszy św. W przypadającą dziś Niedzielę Palmową miała ona szczególnie uroczysty charakter. Rozpoczęła się w obrzędem poświęcenia palm i procesją wokół kaplicy Bożego Grobu i w pobliżu Kalwarii.

Mszy św. koncelebrowanej ze śpiewem opisu Męki Pańskiej przewodniczył fahiński patriarcha Jerozolimy abp Fouad Twal. Uczestniczyło w niej blisko 50 kapłanów i liczni pielgrzymi.

Głównym punktem jerozolimskich obchodów jest jednak radosna popołudniowa procesja ulicami miasta. Rozpoczyna się w sanktuarium w Betfage na Górze Oliwnej. Procesja Niedzieli Palmowej jest wielkim świętem zarówno lokalnych chrześcijan, jak i pielgrzymów przybywających nie tylko z różnych parafii Ziemi Świętej, ale także z całego świata. Wśród licznych grup pielgrzymów nie brak także i Polaków niosących palmy oraz białe czerwone flagi. Na końcu procesji idą franciszkanie i duchowieństwo diecezjalne wraz z Patriarchą Jerozolimy, jego biskupami pomocniczymi oraz Kustoszem Ziemi Świętej.

Jerozolimską procesję przechodzi obok kościoła Ojciec Nasz, kaplicy Płaczu Jezusa nad Jerozolimą (Dominus Flevit) i bazyliki Narodów z grotą Getsemani, miejsca gdzie Judasz zdradził Jezusa. Zakończenie procesji ma miejsce na dziedzińcu sanktuarium świętej Anny, w murach Starego Miasta, gdzie abp Twal pobłogosławił wiernych relikwiami Krzyża Świętego.

Początki jerozolimskiej procesji Niedzieli Palmowej sięgają czasów bizantyjskich. O jej istnieniu wspomina między innymi pątniczka Egeria, która zaświadcza, że chrześcijanie w Ziemi Świętej praktykowali procesję palmową od najdawniejszych czasów. Franciszkanie pełniący posługę opiekunów miejsc świętych podjęli tę tradycję zapraszając do wspólnego świętowania Paschy Jezusa Chrystusa.

o. Piotr Blajer OFM, Jerozolima 29.03.2015
Za: www.ofm.krakow.pl

PAPIESKI LIST NA 500-LECIE URODZIN ŚW. TERESY Z AVILA

Na aktualność św. Teresy od Jezusa wskazuje Papież w liście z okazji przypadającego dziś 500-lecia jej urodzin.

Przyszła ona na świat w Avili w Hiszpanii 28 marca 1515 r. „Opatrznościowo rocznica ta zbiega się z Rokiem Życia Konsekrowanego – napisał Ojciec Święty do przełożonego generalnego karmelitów bosych o. Saverio Cannistrà.

– Dla dzisiejszej odnowy tego życia Teresa pozostawiła nam wielki skarb, pełen konkretnych propozycji, dróg i metod modlitwy, które bynajmniej nie zamykają nas w sobie samych, ale pozwalają wychodzić zawsze na nowo od Jezusa. Stanowią one

autentyczną szkołę wzrastania w miłości Boga i bliźniego” – czytamy w papieskim liście. Franciszek podkreślił, że „św. Teresa jest przede wszystkim mistrzynią modlitwy”.

Papież podkreślił, że w doświadczeniu św. Teresy centralne miejsce miało odkrycie człowieczeństwa Chrystusa. – Pragnąc podzielić się tym doświadczeniem z innymi, opisuje je w sposób żywy i szczerzy, dostępny dla wszystkich, ponieważ polega ono na «przyjaznym obcowaniu z Kimś, o Kim wiemy, że nas kocha». Często sama jej narracja staje się modlitwą, jakby chciała wprowadzić czytelnika w swój wewnętrzny dialog z Chrystusem”.

Począwszy od spotkania z Jezusem Teresa niestrudzenie przekazywała innym Ewangelię. Pragnąc wobec poważnych problemów swoich czasów służyć Kościołowi, nie przypatrywała się biernie. Rozpoczęła reformę zakonu, prosząc swe siostry, by w rozmowie z Bogiem nie traciły czasu na sprawy mało ważne, podczas gdy „świat płonie”. „Ten wymiar misyjny i eklezyjalny zawsze wyróżniał karmelitanki i karmelitów bosych – zauważył Franciszek. – Również dzisiaj św. Teresa wzywa nas, byśmy patrzyli na świat oczyma Chrystusa, szukając tego, co On, i kochając to, co On”.

„Teresa wiedziała też, jak ważne dla podtrzymywania modlitwy i misji jest autentyczne życie wspólnotowe – przypominał Ojciec Święty. – Podkreślała, że wymaga ono rezygnacji z samych siebie i z własnych wygód. Zalecała pokorę, która nie polega na poniżaniu się czy nieśmiałości, ale na znajomości tego, co leży w naszych możliwościach, i tego, co może w nas uczynić Bóg.

Czerpiąc z terezańskich korzeni wspólnoty karmelitańskie powołane są, by przedstawiać Bogu „potrzeby naszego świata rozdartego podziałami i wojnami”. Papież podziękował im, że modlą się za niego i za Kościół w stojących przed nim wyzwaniach.

Teresa de Cepeda y Ahumada urodziła się 28 marca 1515 r. w Hiszpanii. Pochodziła ze szlacheckiej i zamożnej rodziny zamieszkałej w Avili. Miała dwie siostry i

dziewięciu braci. W 20. roku życia wstąpiła do klasztoru karmelitanek.

Po kilku latach postanowiła założyć nowy dom, gdzie można by było przywrócić pierwotną obserwację zakonną. Teresa zreformowała regułę karmelitanek (zakładając zakon karmelitanek bosych), a następnie – przy udziale św. Jana od Krzyża – karmelitów.

W 1614 r. papież Paweł V ogłosił Teresę błogosławioną, a kanonizował ją osiem lat później Grzegorz XV. Paweł VI w 1970 r. włączył św. Teresę z Avili oraz św. Katarzynę ze Sieny w poczet doktorów Kościoła – jako pierwsze dwie kobiety.

Jej dzieła – „Życie”, „Droga doskonałości”, „Twierdza wewnętrzna”, „Wołanie duszy do Boga” i inne – należą do klasyki literatury mistycznej i są tłumaczone niemal na wszystkie języki świata. Zachowało się również ponad 400 listów św. Teresy oraz poezje.

Jubileuszowy Rok Terezański z okazji 500. rocznicy urodzin mistyczki i doktora Kościoła został zainaugurowany w październiku 2014 r., a zakończy się w liturgiczne wspomnienie świętej 15 października 2015 roku. Za: www.deon.pl

TEKST ENCYKLIKI O EKOLOGII JEST JUŻ GOTOWY

Po intensywnej pracy w minionym tygodniu encyklika papieża Franciszka na temat ochrony środowiska naturalnego jest już gotowa. Papież anulował wszystkie oficjalne spotkania, by dopracować ostateczną wersję dokumentu. Manuskrypt ma być krótszy od adhortacji apostolskiej „Evangelii gaudium”, która jest uważana za program pontyfikatu Franciszka, która ukazała się listopadzie 2013. Teraz encyklika została przekazana tłumaczom i na początku lata, prawdopodobnie w czerwcu lub lipcu powinna zostać ogłoszona w tłumaczeniu na najważniejsze języki.

Nad encykliką poświęconą ochronie środowiska naturalnego papież pracował ponad rok. W wielu wypowiedziach krytykował niszczenie natury przez człowieka. Franciszek mówił m.in.: „Człowiek zawładnął stworzeniem i gra rolę pana natury, siostry ziemi.

Obok klasycznej ochrony środowiska naturalnego chodzi również o ekologię człowieka. Trzeba chronić człowieka przez samozniszczeniem. Gdy niszczy stworzenie, ono zniszczy nas samych. Nigdy o tym nie zapominajcie!”

W pracy nad dokumentem wspomagał papieża liczny zespół specjalistów z wszystkich kontynentów.

Termin publikacji encykliki przed wakacyjną przerwą nie jest przypadkowy. Franciszek pragnie ją ogłosić przed konferencją klimatyczną ONZ w dniach 30 listopada - 11 grudnia br. w sprawie projektu porozumienia będącego podstawą do umowy w sprawie zapobiegania ociepleniu klimatu, która ma zostać zawarta w tym roku w Paryżu. Papież ma nadzieję, że encyklika będzie miała wpływ na debatę i umowę, która zostanie podpisana w stolicy Francji. Za: www.deon.pl

PRZESŁANIE 16. ZGROMADZENIA GENERALNEGO UCESM W TIRANIE

W dniach 23-28 marca odbyło się w stolicy Albanii Tiranie 16. Zgromadzenie generalne UCESM (Europejskiej Uni Konferencji Przełożonych Wyższych). KWPZM reprezentował tym spotkaniu o. Janusz Sok, CSsR, przewodniczący Konferencji. W przesłaniu końcowym, którego polskie tłumaczenie zamieszczamy poniżej, można znaleźć także syntetyczną relację z przebiegu tego wydarzenia

PRZESŁANIE KOŃCOWE ZGROMADZENIA OGÓLNEGO UCESM

W ostatnim tygodniu marca 2015 r. przedstawiciele Konferencji Zakonnych z Europy spotkali się na 16. Zgromadzeniu Generalnym w Tiranie, które poświęcono tematowi „Osoby zakonne w Europie: świadkowie i twórcy komunii”. Pragniemy na początku podziękować mieszkańcom Tirany za ich wspaniałą gościnność i gotowość zorganizowania

Zgromadzenia Generalnego w tym miejscu, kiedy okazało się, iż spotkanie w Kijowie musiało być odwołane z powodu trudnej sytuacji – dziękujemy!

Procesja w Skutarze (spotkanie osób konsekrowanych), podczas której niesiono zdjęcia czterdziestu Męczenników Albańskich

Sytuacja życia zakonnego w różnych krajach

W Europie żyje około 300 000 osób zakonnych (1/3 zakonnicy, 2/3 siostry za-

konne). Do wyzwań w Europie Zachodniej należą: starzenie się wspólnot w następstwie spadku nowych powołań oraz, powiązana z tym kwestia, w jaki sposób osoby zakonne mogą żyć w obecnej dobie, mając licznych członków w późszym wieku a mało osób młodych. Ponadto, w konfrontacji z procesem umiędzynarodowienia społeczeństwa, osoby zakonne mogą stawać się prorokami i pionierami i ukazywać, w jaki sposób pokojowe życie razem jest możliwe. W Europie Wschodniej i Południowo-Wschodniej istnieje obecnie wiele znaków nadziei, dzięki dużej liczbie młodych osób zakonnych.

Każdy kryzys równocześnie stwarza sposobność, aby zgromadzenia zakonne i zakony zbliżyły się do siebie i w ten sposób mogły przejmować nowe zadania, mając na uwadze fakt, że musiały one w znacznym zakresie pozostawić ich do-

tychczasowe dzieła. Ich zaangażowanie jest wyraźne zwłaszcza na polu walki z przemytem ludzi, przemocą wobec kobiet i ubóstwem.

Rok Życia Konsekrowanego

Zgromadzenie Generalne pokazało, w jakim zakresie „Rok Życia Konsekrowanego” został przyjęty i rozumiany wewnątrz zakonów i zgromadzeń zakonnych. Okazało się, jak wiele refleksji zostało poświęconych życiu zakonnemu i jak wiele inicjatyw zostało podjętych w różnych zgromadzeniach i zakonach.

Wrażenia i przesłania

O. Marko Rupnik SJ – wykładowca i artysta z Rzymu – mówił o specjalnym powołaniu osób zakonnych jako świadków Wcielenia

Boga tu i teraz. Jesteśmy powołani, aby być świadkami oblicza Bożego w rzeczywistości społeczeństwa zsekularyzowanego, zwłaszcza w Europie. Zakony powinny zawsze mieć świadomość ich profetycznego powołania.

Żyć wspólnie – dialog międzyreligijny – wspólnota

Albania, ze swą niezwykle dramatyczną historią ostatnich stuleci, zwłaszcza czasem prześladowań religijnych w latach reżimu komunistycznego, jest przykładem tego, jak dialog międzyreligijny może prowadzić do życia we wzajemnym szacunku. Albańskie zakony wniosły istotny wkład w tym względzie. To właśnie znak dialogu, kiedy różne osoby zakonne łączą się, aby wspólnie wychodzić naprzeciw problemom obecnych dni, jak ubóstwo,

korupcja, oświata, ochrona stworzenia...

Zakończenie

Nasze wspólnoty to duchowe „elektrownie”, oświetlające świeckie społeczeństwo i tak właśnie postrzegane. Rok Życia Konsekrowanego zachęca nas aby w nowy sposób rozumieć nasze powołanie, żyć nim i w nowy sposób świadczyć. „Z mądrością starszych i siłą młodych, będziemy budować Kościoł na nowo” – Papież Franciszek, List Apostolski, 21 listopada 2014 r. Dziękujemy każdemu i każdej z Was za wasze świadectwo, wspólną modlitwę, liczne inicjatywy i Waszą postługę w Kościołach lokalnych – to są znaki komunii w Kościele i społeczeństwie.

Uczestnicy spotkania UCESM w Tiranie

AVILA ŚWIĘTOWAŁA 500-LECIE ŚW. TERESY

28 marca br. Avila świętowała 500. rocznicę urodzin św. Teresy od Jezusa, wielkiej reformatorce Karmelu i kobiety, która wciąż fascynuje i inspirowa kolejne pokolenia na całym świecie. „Teresa daje ci klucze: dziewięć bram, dziewięć kluczy” – pod takim hasłem ponad 4 tys. mieszkańców Avili otoczyło słynne średniowieczne mury miasta.

Dzień wcześniej – 27 marca – szczególnym prezentem urodzinowym było otwarcie Międzynarodowego Schroniska dla Młodych Pielgrzymów, którego dokonano z udziałem miejscowego ordynariusza bp. Jesusa Garcíi Burillo. Natomiast nocnemu czuwaniu modlitewnemu przewodniczył o. Saverio Cannistrá, przełożony generalny karmelitów bosych.

Porannej jubileuszowej Mszy w kościele Świętej, który stoi na miejscu rodzinnego domu Teresy od Jezusa, przewodniczył bp Jesús García Burillo. Wzięły w niej udział władze regionalne i miejskie, a także wielu pielgrzymów. Na początku Mszy odczytano list Papieża Franciszka z okazji 500-lecia urodzin św. Teresy. Po Eucharystii odbyła się procesja z kościoła *La Santa* do klasztoru św. Józefa. Niesiono obraz Świętej oraz laskę, której używała. Kolejną uroczystą Mszę odprawiono w południe w miejscowej katedrze, a wieczorem odbył się specjalny koncert w oparciu o teksty św. Teresy i św. Jana od Krzyża, w wykonaniu znanego

artysty Amancio Prady. Avila tętniła życiem, pełna była pielgrzymów z kraju i z zagranicy.

Za: www.karmel.pl

BURMISTRZ AVILA O SZLAKU ŚW. TERESY

Święta Teresa wciąż zachwyca swoją mądrością, nowoczesnością i mistyczną religijnością. Dla wielu współczesnych Hiszpanów – którzy odkrywają ją na nowo – staje się kobietą, która pokazuje dziś jak mądrze żyć – mówi w rozmowie z KAI burmistrz Avili. 17 miast w których św. Teresa zakładała zreformowane klasztory stworzyło szlak pielgrzymkowy, który daje szansę poznania dzieła karmelińskiej mistyczki. 28 marca przypada 500. rocznica jej urodzin.

Teresa dla mieszkańców mojego miasta Avili nie jest odległą historyczną świętą. Codziennie jej dzieła i sposób zarządzania klasztorami inspirowa wiele osób. Spotykam wiele osób których Teresa fascynuje jako odważna kobieta, przełożona i reformator-

ka. Św. Teresa zainspirowała także nas, burmistrzów miast terezańskich, by z okazji 500. rocznicy jej urodzin zrobić coś razem – podkreśla burmistrz Avili Miguel Angel Garcia Nieto. Z okazji 500. rocznicy urodzin św. Teresy 17 hiszpańskich miejscowości stworzyło szlak, który prowadzi do miast związanych z życiem św. Teresy. Odwiedzać je można w dowolnej kolejności. Podobna dowolność jest z transportem – można do nas dotrzeć pieszo, samochodem, pociągiem, rowerem lub konno – zaznacza w rozmowie z KAI burmistrz Avili. Nie ukrywa, że czeka niecierpliwie na pielgrzymów z Polski.

Burmistrz Nieto w rozmowie z KAI wyjaśnia cel powstania terezańskiego szlaku: Mamy już szlak świętego Jakuba z Composteli, pomyśleliśmy więc, że powinniśmy też stworzyć szlak świętej Teresy. Ale ten nowy szlak jest zupełnie inny niż jakubowy. To właściwie zbiór punktów na mapie Hiszpanii, które można odwiedzać w dowolnej kolejności. Te punkty to klasztory karmeli-

tańskie, które powstawały pod wpływem reformy Teresy. Każdy pielgrzym pragnący zwiedzić poszczególne i klasztory i mieć pamiątkę, może zapatrzyć się w paszport, w którym będzie zbierał stemple potwierdzające jego odwiedziny. Wystarczy odnotować cztery miejsca z co najmniej dwóch regionów Hiszpanii, by dostać potwierdzenie odbycia pielgrzymki na szlaku – instruuje w rozmowie z KAI burmistrz Nieto. Na szlaku „Śladami świętej Teresy od Jezusa”, oprócz miasta, w którym Teresa się urodziła, czyli leżącej o 110 kilometrów na północny zachód od Madrytu Avili, znajduje się szesnaście innych miejscowości. Są wśród nich tak znane i bogate w zabytki jak Grenada, Sewilla, Burgos, Toledo,

Segowia i Salamanka, jak i nieznanne szerzej Beas de Segura, Malagon czy Soria. W sumie aż siedem z nich wpisanych jest na Listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO. Droga „Teresiana” – to nie tylko wrażenia duchowe. Pomyśleliśmy też o kulinarnych wrażeniach – podkreśla burmistrz Avili – W każdym punkcie szlaku pielgrzym może liczyć na terezańskie menu i potrawy regionalne. Dla gości z Polski przygotowano polskojęzyczne broszury i przetłumaczone paszporty pielgrzyma. Liczymy, że dla wielu Polaków, będzie to okazja, by poznać Hiszpanię z zupełnie innej, niekoniecznie nadmorskiej strony. Za: www.karmel.pl

WYJAŚNIENIA NIEMIECKICH ZAKONÓW PO SZOKUJĄCYM LICIE

Niemieccy zakonnicy nie mieli zamiaru zmieniać nauki Kościoła odnośnie do życia seksualnego, małżeństwa i homoseksualizmu. Zapewnił o tym w rozmowie z Radiem Watykańskim Arnulf Salmen, rzecznik Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonnych w Niemczech. Odniósł się do jej dokumentu z 12 marca, w którym niemieccy zakonnicy i zakonnice opisują tamtejszą sytuację duszpasterską i zachęcają do podjęcia nowych wyzwań przed zbliżającym się Synodem Biskupów o rodzinie.

Arnulf Salmen zapewnił, że w oficjalnym dokumencie niemieccy zakonnicy chcieli jedynie opisać trudną sytuację duszpasterską. Dokument jest tak skonstruowany, że w wielu miejscach stawia jedynie pytania, cytując bezpośrednio katolików o skłonnościach homoseksualnych lub rozwodników.

„Zarząd naszej konferencji przełożonych chciał przede wszystkim opowiedzieć o pytaniach i prośbach ludzi, którzy zostali nam powierzeni – wyjaśnił rzecznik Konferencji Wyższych Przełożonych. – Chcieliśmy pokazać: oto tutaj są ludzie ze swoimi problemami i zmartwieniami. Nie jest jednak zadaniem naszej Konferencji udzielenie odpowiedzi na te pytania. Musi ich udzielić Synod wraz z Papieżem”.

Arnulf Salmen przyznał jednocześnie, że dokument Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonnych w Niemczech rzeczywiście więcej uwagi poświęcił problematyce związków homoseksualnych i Komunii św. dla rozwiedzionych, niż innym tematom związanym z małżeństwem i rodziną, ale jak stwierdził – „nie można z tego wyciągać wniosków o stanie Kościoła w Niemczech”.

Pod koniec oficjalnego dokumentu przełożeni niemieckich zakonów zachęcają, by „pokornie i zdecydowanie wykorzystać szansę i znaleźć odpowiedzi na od dawna stawiane pytania, by o małżeństwie i rodzinie mówić językiem, który opisuje rzeczywistość różnych społeczeństw”.

Za: Radio watykańskie

Zapowiedzi wydarzeń

SYMPOZJUM IV KONFERENCJI ŻYCIA KONSEKROWANEGO W KATOLICKIM UNIWERSYTECIE LUBELSKIM

W dniach 21-23 kwietnia odbędzie się na KUL-u Sympozjum IV Konferencji życia konsekrowanego w Polsce. Takie sympozja odbywają się co trzy lata i gromadzą wszystkich przełożonych wyższych w Polsce (ok. 350 osób). W związku z Rokiem Życia Konsekrowanego sympozjum ma charakter otwarty i mogą w nim uczestniczyć wszyscy zainteresowani jego tematyką.

Przedstawiamy szczegółowy program Sympozjum, przesłany przez jego główną organizatorkę M. Agatę Mirek.

W JEDNOŚCI UOBECNIAĆ CHRYSUSA W ŚWIECIE

Lublin 21-23 kwietnia 2015 r.

21 kwietnia 2015 r. wtorek Spójrzeć w przeszłość z wdzięcznością

9.00 – Msza św. w katedrze lubelskiej, abp Budzik, kanclerz KUL (oprawa liturgiczna: Wspólnoty Jerozolimskie)
11.00 – 11.30 Otwarcie sympozjum - aula ks. kard. Wyszyńskiego KUL:
11.30 – 12.15 Życie konsekrowane w tajemnicy Kościoła ks. prof. Krzysztof Pawlina,

12.15 – 13.00 Konsekrowani do pełnienia misji o. prof. dr hab. Andrzej Derdziuk OFMCap, 13.00 14.45 – obiad (stołówka KUL)

15.00 - Prezentacja wprowadzająca do Koronki, modlitwa Koronka do Bożego Miłosierdzia (aula KUL)

15.15 – 16.00 Przypatrzymy się powołaniu naszemu o. bp Antoni Pacyfik Dydyca,

16.00 – 16.45 Kościół w trosce o tożsamość instytucji życia konsekrowanego i stowarzyszeń życia apostołskiego o. prof. dr hab. Marek Saj CSsR,

16.45 – 17.15 przerwa

17.15 – 18.00 Wyzwania współczesnej epoki a aktualność duchowości, charyzmatów i misji życia konsekrowanego ks. prof. Andrzej Maryniarczyk,

18.15 – 19.00 Adoracja - Siostry klauzury (kościół akademicki)

22 kwietnia 2015 r. środa Przeżywać teraźniejszość z pasją

8.00 - 12.00 Spotkania i praca w grupach Msza św.; dyskusja w różnych klasztorach Lublina

Temat: *Wyzwania współczesnej epoki a aktualność duchowości, charyzmatów i*

misji życia konsekrowanego. Bogactwo, trudności i perspektywy (VC 63): duchowość, charyzmat, misja

12.30 – 13.30 – Obiad (stołówka KUL)

13.30 – 15.30. Spotkania poszczególnych Konferencji (sale na terenie Uniwersytetu)

15.30 – 16.00 przerwa

16.00–17.30 Wnioski i sugestie z pracy w grupach, W podsumowaniu próbować odpowiedzieć na pytanie: Jak dziś możemy działać razem dla wypełnienia misji zachowując różnorodność charyzmatów i żyjąc głęboką duchowością? (prowadzenie - p. Jolanta Szpilarewicz, m. Weronika Sowulewska) (aula KUL)

17.30 – 18.30 raut (stołówka KUL)

19.00 Wspólny dom widowisko teatralne – prowadzenie - ks. Mariusz Lach sdb, aula KUL

23 kwietnia 2015 r. czwartek Przyjąć przyszłość z nadzieją

8.30 – 9.00 Medytacja, prowadzenie ks. prof. Mirosław Wróbel KUL, aula KUL

9.00- 9.45 Pierwszeństwo formacji dla ciągłej odnowy duchowej i apostołskiej ks. prof. Marek Chmielewski KUL

9.45 – 10.30 Duszpasterstwo powołaniowe wobec nowych wyzwań ks. bp Marek Solarczyk

10.30 – 11.00 – przerwa

11.00- 11.45 Formacja początkowa i stała, wspólnotowa i apostołska - w dynamice wierności ks. Jacek Kiciński
Zwiedzanie Muzeum KUL

12.30 -13.30 Msza św. abp Celestino Migliore nuncjusz apostołski w Polsce (kościół akademicki) (oprawa liturgiczna: diakonia liturgiczna Instytutu Świeckich)

13.30 – 15.00 obiad (stołówka KUL)

15.15 - 17.00 Debata *Współczesne wyzwania dla życia konsekrowanego* (prowadzenie: ks. Jacek Kiciński Uczestnicy debaty:

vice-marszałek senatu Stanisław Karczewski, Państwo Wiesława i Lech Stefanowie, p. Iwona Schymalla, prof. dr. hab. Alina Rynio KUL (aula KUL)

17.00 – Podsumowanie (m. Leticja Niemczura, o. Janusz Sok)

17.30 – Nieszpory(kościół akademicki)

ZAPOWIEDŹ II KONGRESU MŁODYCH OSÓB KONSEKROWANYCH NA JASNEJ GÓRZE

W związku z trwającymi przygotowaniem do II Kongresu Młodych Osób Konsekrowanych pragniemy podzielić się radością informacją o planowanych oraz już podjętych działaniach. Informacja ta została również przekazana do wszystkich Zgromadzeń Męskich i Żeńskich.

1. Kongres odbędzie się w dniach od 23 do 26 września 2015 r. na Jasnej Górze – równoległe do spotkania młodych osób konsekrowanych z całego świata w Rzymie.

2. Organizowane spotkania i podejmowane zagadnienia będą skupione wokół hasła: „RADOŚĆ KONSEKRACJI”, któremu towarzyszyć będzie biblijne motto „... aby radość Moja w was była i aby radość wasza była pełna” (J 15, 11).

3. Spotkanie rozpoczyna się w środę późnym popołudniem a zakończy obiadem w sobotę.

4. Program spotkania przewiduje wspólną Eucharystię, Modlitwę Liturgią Godzin, konferencje i spotkania w grupach. Nie zabraknie też okazji by podzielić się świadectwem i wymienić doświadczeniem.

5. Zaproszeni na poszczególne dni prelegenci zostali poproszeni o wprowadzenie uczestników kongresu w tematykę:
Dzień pierwszy – Bogactwo charyzmatów życia konsekrowanego;
Dzień drugi – Źródła rodności w życiu konsekrowanym;
Dzień trzeci – Kryzys w życiu konsekrowanym;

Dzień czwarty – Świadectwo osoby konsekrowanej.

6. 26 września - w łączności z całym Kościołem - pragniemy przeżywać również jako dzień „wspomnienia świętych i męczenników życia konsekrowanego”. Wyznaczona intencja wpisuje się w zaplanowany program ostatniego dnia Kongresu, który skupiony jest wokół tematyki świadectwa.

7. W najbliższym czasie zostanie przekazany list do Ojca Świętego Franciszka – z prośbą o błogosławieństwo dla wszystkich młodych konsekrowanych z Polski (w tym uczestników Kongresu).

8. Na ostatnim spotkaniu komitetu został rozstrzygnięty konkurs na LOGO Kongresu - Zwycięski projekt, nadesłany przez Zgromadzenie Sióstr Św. Elżbiety III Zakonu Regularnego Św. Franciszka w Cieszynie, wyłoniono spośród 20 zgłoszonych prac. Będzie on używany jako logo na wszystkich oficjalnych materiałach kongresowych (druki, gadzety, strona internetowa i serwisy społecznościowe,

itd.). W ramach konkursu wyróżniono także prace nadesłane przez: s. Annę Tyckun – Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, s. M. Magdalenę Goral – Uczennice Boskiego Mistrza oraz s. Anielę Pitulą – Zgromadzenie Sióstr Opatrzności Bożej. Prace wyróżnione zostaną wykorzystane m.in. w oficjalnej kongresowej broszurze, jaką otrzymają wszyscy uczestnicy wydarzenia. Wszystkie prace konkursowe można zobaczyć na stronie internetowej.

9. Na potrzeby Kongresu została utworzona strona internetowa zawierająca dokładne informacje na temat spotkania. Planowane jest również jej bieżące aktualizowanie - również w czasie trwania Kongresu. Zapraszamy do zapoznania się z treścią strony oraz zachęcenia młodych członków instytutu do jej odwiedzenia. www.mlodzikonsekrowani.pl

Bardzo zależy nam, aby w organizację Kongresu - szczególnie przez tworzenie atmosfery wspólnego, radosnego uwielbienia i dziękczynienia Bogu za dar powołania - zaangażowała się jak największa liczba młodych osób konsekrowanych. Dlatego od niedawna istnieje możliwość tworzenia społeczności młodych osób konsekrowanych przez takie portale jak:

Google+ Nazwa: Młodzi Konsekrowani link: <https://plus.google.com/u/0/115570565007201197910/posts/p/pub>

Facebook: Facebook.com/konsekrowani
Tweeter: Młodzi Konsekrowani Adres: twitter.com/Konsekrowani

Z darem modlitwy - s. Monika Duda

PAPIEŻ ODWIEDZI SALEZJANÓW W TURYNIE

25 marca, w Biurze Prasowym Stolicy Apostolskiej odbyła się konferencja prasowa poświęcona najbliższemu Wystawieniu Całunu (19 kwietnia – 24 czerwca), obchodom Dwusetlecia urodzin Księdza Bosko i podróży papieża Franciszka do Turynu (21-22 czerwca), w czasie której

uczci on święty Całun i świętego młodzieży.

Gdy chodzi o Rodzinę Salezjańską, najbardziej znaczącym momentem tej papieskiej wizyty będzie spotkanie z nim w Bazylice Maryi Wspomożycielki, przewidziane wczesnym popołudniem w niedzielę 21 czerwca. Z Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia (Consolata) Ojciec Święty przybędzie o godz. 15.00 do Bazyliki, gdzie spotka się z Salezjanami, Córkami Maryi Wspomożycielki, młodymi wychowawcami i animatorami oratoriów.

Przewidziane są także krótkie przemówienia ks. Ángela Fernández Artime, Przełożonego Generalnego Salezjanów, i siostry Yvonne Reungoat, Przełożonej Generalnej Córek Maryi Wspomożycielki, oraz przemówienie papieskie.

Jednakże cały program wizyty będzie bardzo ściśle związany ze światem salezjańskim, bo nie mogło być inaczej w Turynie i w obecnym roku obchodów Dwusetlecia. Również w niedzielę, 21 czerwca, papież spożyje obiad z osadzo-

nyimi z więzienia dla nieletnich "Ferrante Aporti", którego kapelanami, od momentu jego otwarcia w 1845 roku, byli prawie zawsze salezjanie; obecnie jest nim również salezjanin – ks. Domenico Ricca.

A po południu, po wizycie w Bazylice Maryi Wspomożycielki i po zatrzymaniu się w kościele w Cottolengo, papież uda się na Piazza Vittorio, gdzie spotka się z dziećmi i młodzieżą, uczestnikami "Happeningu oratoriów i młodzieży", zorganizowanego wspólnie przez diecezjalne i salezjańskie Duszpasterstwo Młodzieży. Mowa tu o "mini ŚDM", mających towarzyszyć młodym w odkrywaniu jednej z charakterystycznych cech charyzmatu salezjańskiego – pasji wychowawczej, odbywających się w połączeniu z wizytą papieską (19-21 czerwca). Szczegółowy program i informacje dotyczące zapisów

są dostępne na stronie: "Turin For Young".

"Papieska wizyta, podobnie jak całe Wystawienie, będzie przeżywana w duchu wdzięczności za dar świętego młodzieży i za służbę, jaką Rodzina Salezjańska nie przestaje realizować w Turynie i na całym świecie na polu edukacji, misji, sportu, komunikacji społecznej. Papież Franciszek będzie na Valdocco 21 czerwca, ale przez wszystkie 67 dni Wystawienia Całunu,

synowie Księdza Bosko, Turyńczycy i pielgrzymi będą przeżywać z nami doświadczenie związane z Całunem" – stwierdził wczoraj abp Cesare Nosiglia, arcybiskup Turynu.

W czasie konferencji prasowej poinformowano również, że zostało już dokonanych 850 tysięcy zapisów. Zaprezentowano także przewodnik dla pielgrzymów odwiedzających Całun, który zawiera nie tylko informacje praktyczne oraz pogłębienie historyczne i naukowe, ale także tłumaczy znaczenie propozycji związanej z Wystawieniem Całunu w sensie ogólnym, a zwłaszcza tej dotyczącej Wystawienia 2015, łączącego się z Dwusetleciem urodzin Księdza Bosko.

Za: www.infoans.org

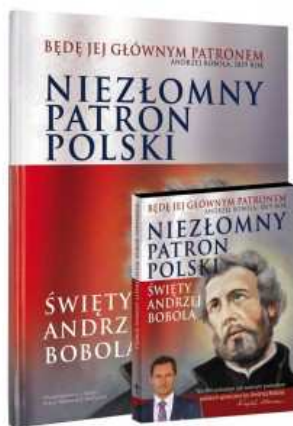
Witryna tygodnia

„NIEZŁOMNY PATRON POLSKI” – FILM O ŚW. ANDRZEJU BOBOLI

Był 49 jezuitą zamordowanym w XVII w. na wschodnich ziemiach Rzeczypospolitej. Jego objawienie w 1702 r. stało się początkiem wielkiego kultu, którym jest otaczany do dziś. Nakładem Wydawnictwa La Salette powstał film „Niezłomny Patron Polski”, który ukazuje życie św. Andrzeja Boboli oraz jego obecność w dziejach naszej Ojczyzny.

Film w reżyserii Edyty Szostek i Agnieszki Pers nie jest typową hagiografią. Autorzy chcieli przede wszystkim pokazać, jak mocno postać Świętego spleciona jest z trudną historią Polski. Choć Andrzej Bobola jest patronem naszej Ojczyzny, dla wielu jest postacią nieznaną. Jednak ci, którzy poznają jego męczeństwo oraz wydarzenia, które działy się po jego śmierci traktują go jako niezwykle bliskiego, wręcz osobistego świętego. Narratorem w filmie jest Krzysztof Ziemięć, dla którego postać św. Andrzeja Boboli jest szczególnie bliska.

W filmie można zobaczyć wstrząsające fabularyzowane sceny męczeństwa Andrzeja Boboli, a także współczesne świadectwa osób, które doświadczyły łask z jego wstawiennictwem.

Jednym z rozmówców Krzysztofa Ziemięć jest ks. Józef Niżnik ze Strachociny – miejsca narodzin i kultu Męczennika. Ta miejscowość w pobliżu Sanoka przez wiele lat uważana była za miejsce, w którym straszy duch nieznanego kapłana. Ks. Józef Niżnik przyjechał do Strachociny 30 lat temu, by zastąpić miejscowego proboszcza. W planie miał zaledwie trzytygodniowy pobyt. Ani przez chwilę nie spodziewał się, że to właśnie on podejmie się wyjaśnienia sprawy.

Wydawnictwo La Salette Księża Misjonarzy Saletynów do filmu dołączyło album przedstawiający miejsca kultu św. Andrzeja Boboli. Czytelnik znajdzie w nim obszernie i ciekawe informacje dotyczące tego niezwykłego Patrona Polski. Album i film stanowią dla siebie znakomitą całość.

Za: Centrum Informacyjne Saletynów

Odeszli do Pana

ŚP. O. TEOFIL EDWARD OŁÓWEK (1930-2015) OFMConv

ŚP. Ojciec Teofil Edward Ołówek, profesor wieczysty i kapłan Prowincji Matki Bożej Niepokalanej w Polsce Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych, jubilat w Zakonie, zmarł dnia 24 marca 2015 r. w Niepokalanowie, w wieku 84 lat, przeżywszy 65 lat w Zakonie i 58 lat w kapłaństwie.

Urodził się 22 października 1930 r. w miejscowości Wiktorina, w powiecie radziwińskim, w diecezji warszawskiej, w rodzinie rolniczej, jako syn Władysława i Stanisławy z domu Piotrowska. Na chrzcie świętym udzielonym w parafii św. Jana Chrzciciela w Pniewniku, otrzymał imię Edward. Miał trzech braci. W roku 1935 jego rodzice przenieśli się na Podlasie do miejscowości Kupientyn-Kolonia. Szkołę podstawową w Sokołowie Podlaskiem ukończył w roku 1946. W następnym roku podjął naukę w Małym Seminarium Duchownym w Niepokalanowie. Dnia 30 sierpnia 1949 r. Edward Ołówek, który w Zakonie otrzymał imię Teofil, rozpoczął nowicjat w Łodzi-Łagiewnikach pod kierunkiem o. Augustyna Rosińskiego. Pierwszą profesję zakonną złożył 31 sierpnia 1950 r. Studia seminaryjne z filozofii odbył w Archidiecezjalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie, natomiast studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Krakowie i w Archidiecezjalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Warszawie.

W czasie formacji seminaryjnej był postrzegany jako człowiek o dobrodusznym usposobieniu, pokorny, delikatny i wrażliwy, pilny w nauce, pobożny, ale również pogodny i dowcipny. W podaniu do Prowincjała z prośbą o dopuszczenie do ślubów wieczystych napisał: *Cieszę się bardzo, że już od paru lat życie moje upływa w Serafickim Zakonie. Przez trzy lata jako profes symplyczny służyłem Niepokalanej. Jestem zadowolony z tego, że znajduję się na drodze wyznaczonej mi przez Bożą*

Opatrzność. Nadal czuję słodki głos wzywający mnie do służby ołtarza w Serafickim Zakonie. A teraz, gdy skończyły mi się śluby sympliczne – nie pozostaje mi nic innego, jak tylko pokornie prosić Najprzewielebniejszego Ojca Prowincjała, by zezwolił mi jeszcze ściślej związać się węzłami ślubów solemnych z naszym Zakonem. Otrzymawszy pozytywną odpowiedź śluby wieczyste złożył w Krakowie 10 października 1954 r. na ręce o. Ireneusza Żołnierczyka, a sakrament święceń w stopniu prezbiteratu przyjął 14 lipca 1957 r. w Krakowie z rąk ks. bp Stanisława Rosponda.

Po święceniach kapłańskich został przeniesiony do klasztoru w Sławnie, gdzie pełnił funkcję wikariusza parafii, katechety oraz kapelana miejscowego szpitala. W latach 1963-1969 w Sławsku otrzymał urząd wikariusza parafii z uprawnieniami proboszcza. Przez kolejne cztery lata pracował w Gnieźnie jako katecheta i kapelan szpitala. W latach 1971-1977 pełnił urząd gwardiana i proboszcza parafii w Smardzewicach. Ten sam urząd w latach 1978-1988 powierzono mu w Miedniewicach. W kolejnych latach pełnił urząd proboszcza w parafii Niepokalanów. W roku 1992 został przeniesiony do Kalisza, gdzie m.in. sprawował posługę

spowiednika Sióstr Klarysek. Z dniem 30 sierpnia 1997 r. został skierowany do Niepokalanowa, gdzie aż do śmierci podejmował bardzo chętnie różne obowiązki duszpasterskie, pełnił m.in. funkcję opiekuna i przewodnika pielgrzymów przybywających do niepokalanowskiego sanktuarium oraz inne obowiązki wynikające z potrzeb duszpasterskich jak posługa sakramentalna, zastępstwa, rekolekcje, pomoc w diecezjalnych parafiach.

O. Teofil dożył złotego jubileuszu kapłaństwa, który razem ze Współbraćmi ze swojego kursu świętował w Niepokalanowie 9 września 2007 r. Z tej okazji została wydana pamiątkowa książka ze wspomnieniami dostojnych jubilatów. O. Teofil wspominając *najradośniejszy i najważniejszy dzień w swoim życiu zakonnym* napisał m.in.: *Po przyjęciu święceń kapłańskich – pełen radości – miałem wrażenie, że stałem się nowym człowiekiem. Kapłaństwo to tak wielka tajemnica i intymne spotkanie człowieka z Bogiem, że nie sposób wyrazić tego słowami. Ludzie są czasem ciekawi, co przeżywa człowiek, gdy otrzymuje Sakrament Kapłaństwa. Jest to zapewne cząstka tego szczęścia, które znajduje człowiek, gdy po ziemskim życiu dotrze do nieba i padnie w objęcia ukochanego Ojca Niebieskiego...*

Pogrzeb śp. ojca Teofila Ołowka odbył się dnia 26 marca 2015 roku o godz. 10.00 w Niepokalanowie. Kondukt żałobny z kaplicy św. Maksymiliana do bazyliki poprowadził o. Marian Płuciennik, Wikariusz klasztoru Niepokalanów. Mszy świętej przewodniczył i homilię wygłosił o. Wiesław Pyzio, Prowincjał. Kondukt żałobny na cmentarz klasztorny poprowadził i przewodniczył modlitwom przy grobie o. Jan Krzysztof Oniszczuk, Gwardian klasztoru w Miedniewicach.

Opracowanie: o. Dariusz Myszk OFMConv

ŚP. O. OLEG KONDRATIUK (1968-2015) OCD

We wtorek, 24 marca br., około godz. 5 rano, w szpitalu w Bielsku-Białej, w wieku 47 lat, zmarł o. Oleg od Trójcy Przenajświętszej (Kondratiuk).

Msza Święta pogrzebowa w jego intencji, pod przewodnictwem o. Tadeusza Floraka,

prowincjała Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, została odprawiona w czwartek, 26 marca br. w klasztorze w Wadowicach. Natomiast główna ceremonia pogrzebowa odbyła się sobotę, 28 marca w klasztorze w Berdyczowie, po przewiezieniu ciała Zmarłego na Ukrainę.

Mszy św. żałobnej przewodniczył abp Piotr Malczuk – ordynariusz kijowsko-żytomierski.

Oleg Kondratiuk urodził się 23 lutego 1968 roku w Weimarze w Niemczech na terenie diecezji Erfurt w rodzinie Iwana i Niny z domu Szczupko. Ojciec był kierow-

cą, a matka nauczycielką. Miał jedną siostrę o imieniu Zoja. Został ochrzczony we wrześniu 1968 roku w Berdyczowie na Ukrainie. Fakt ten odnotowano w księdze chrztów parafii pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Berdyczowie na podstawie zeznań świadków. Tam też ukończył szkołę podstawową i średnią. Wyjechał następnie do stolicy, gdzie na Uniwersytecie Kijowskim uzyskał tytuł magistra fizyki. Ponieważ reżim komunistyczny forsował ateistyczny model wychowania, w zakresie wiary i znajomości Biblii Oleg dokształcał się sam.

Po powrocie do Berdyczowa przyjął sakrament bierzmowania, którego udzielił mu 9 grudnia 1996 roku ks. bp Stanisław Szynkora. Zaangażował się wówczas w życie karmelitańskiej parafii przyłączając się do Odnowy w Duchu Świętym i wspólnoty ewangelizacyjnej. Ówczesny przeor ojciec Benedykt Krok pisał o nim do Prowincjała: „Rozwaga i opanowanie to cechy, które w kontakcie z Olegiem są bardzo widoczne. Budowanie w naszym kościele wspólnoty młodzieżowej i rodzinnej odbywało się przy ogromnym jego zaangażowaniu. Temu dziełu poświęcał wiele czasu i sił. Zadania mu powierzone zawsze sumiennie wykonywał. Przez długi czas prowadził kursy biblijne i ewangelizacyjne dla chętnych, które cieszyły się dużą frekwencją”.

W sierpniu 1998 roku rozpoczął postulat w klasztorze karmelitów bosych w Kijowie. We wrześniu i październiku kontynuował go w klasztorze nowicjackim w Czernej. Nowicjat rozpoczął obrzędem obłóczyn 1 listopada 1998 roku otrzymując imię zakonne Oleg od Trójcy Przenaj-

świętszej. Rok później, 6 listopada, złożył pierwszą profesję zakonną. Po kilku dniach rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchowym Karmelitów Bosych. Filozofię ukończył w Lublinie (listopad 1999-sierpień 2001), a teologię w Krakowie (październik 2001-kwiecień 2005). W dniu 8 września 2004 roku w karmelitańskim Sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej w Piotrkowicach złożył profesję uroczystą, a 11 września tegoż roku w Krakowie przyjął święcenia diakonatu z rąk ks. bpa Stefana Siczka, biskupa pomocniczego diecezji radomskiej.

W lutym 2005 roku wyjechał na praktykę diakonańską do Kijowa. W kwietniu natomiast udał się do domu modlitwy Prowincji Warszawskiej w Drzewinie, aby odbyć rekolekcje przed święceniami kapłańskimi. Przyjął je z rąk ks. bpa Jana Purwińskiego, ordynariusza diecezji kijowsko-żytomierskiej, w Berdyczowie 14 maja 2005 roku.

W latach 2005-2012 przebywał w Kijowie podejmując wyznaczone mu przez przełożonych zadania. Był pierwszym radnym konwentu, wikariuszem excurrento parafii w Bojarce, promotorem powołań, asystentem Legionu Maryi, opiekunem domowych grup biblijnych, grup modlitewnych, pierwszym radnym Delegatury na Ukrainie, przełożonym wspólnoty i wreszcie proboszczem parafii w Kijowie. Posługując jako przełożony karmelitańskiej wspólnoty pisał w jednym z listów: „Poznaję ciężar przełożonego. Podwładny jednak ma spokojniejszy sen”. Od września 2012 roku pełnił obowiązki wikariusza parafii w Berdyczowie oraz pierwszego radnego tamtejszej wspólnoty.

W 2014 roku podczas wizyty w Polsce, w Wadowicach, zaczął doświadczać niepokojących problemów ze zdrowiem. Badania lekarskie ujawniły zaawansowany nowotwór nerki, który mimo operacji i przeprowadzonych zabiegów chemioterapii w dalszym ciągu rozprzestrzenił się w organizmie. Objął niebawem kręgosłup i płuca, stąd koniecznością stało się przyjmowanie morfiny uśmierzającej ogromny ból. Świadkowie ostatnich miesięcy jego życia mówią o ogromnej dojrzałości z jaką podjął swój krzyż. Spędził je w szpitalu w Bielsku-Białej na oddziale paliatywnym. Zmarł zaopatrzone sakramentami świętymi 24 marca 2015 roku około godziny 5 rano w obecności swej mamy, która przyjechała z Moskwy, by towarzyszyć mu w przygotowaniu do śmierci. Miał 47 lat. *Opracowanie: o. Jerzy Zieliński OCD* Za: www.karmel.pl

ŚP. O. ANTONI POŚPIECH (1932-2015) OMI

24 marca 2015 r., o godz. 12.45, w Katowicach, w szpitalu bonifratrów, w 83. roku życia, 64. roku powołania zakonnego i 59. roku kapłaństwa zmarł o. Antoni Pośpiech.

Urodził się 02 czerwca 1932 r. w Katowicach (rodzice Izidor i Cecylia z d. Jokiel). Od 1946 r. uczęszczał do Niższego Seminarium Duchownego (Junioratu) w Lublińcu, gdzie 1950 r. zdał maturę. We wrześniu 1950 r. rozpoczął nowicjat w Markowicach k. Inowrocławia (Kujawy), gdzie 8 września 1951 r. złożył pierwsze śluby zakonne. Formację seminaryjną odbywał w Wyższym Seminarium Duchowym (Scholastykat) w Obrze k. Wolsztyna (Wielkopolska). Tam też 8 września 1954 r. złożył śluby wieczyste, przyjął święcenia diakonatu (23 października

1955 r.) i prezbiteratu (24 czerwca 1956 r.) z rąk bp. H. Bednorza.

O. Antoni pracował w wielu placówkach: jako wikariusz w Kodniu, Katowicach, Lublińcu i Gorzowie Wlkp., jako proboszcz w Kodniu, pomoc duszpasterska w Milanówku i Białogardzie oraz jako rekolekcjonista (misjonarz ludowy) w Kodniu, Bodzanowie i Katowicach (tu także jako spowiednik i duszpasterz wojskowy).

Jego pierwszą placówką był Kodeń n. Bugiem, gdzie przez cztery lata był wikariuszem (1956-1960). W następnych latach (1960-1962) pracował w Katowicach, Lublińcu (1962-1964) i Gorzowie Wlkp. (1964-1967), także jako wikariusz. Posługiwał także w Kodniu nad Bugiem, gdzie był rekolekcjonistą (1967-1969) i proboszczem (1969-1971). Pomagał w duszpasterstwie w parafii w Milanówku (1971-1973) i Białogardzie (1973-1975). Następnie pracował jako rekolekcjonista w Bo-

dzanowie (1975-1982) i w Katowicach (od 1982 r.), gdzie był także spowiednikiem oraz duszpasterzem w kościele garnizony. Msza św. komunitetowa, po-

grzebowa za śp. o. Antoniego Pośpiecha OMI odbyła się w piątek 27 marca w oblatkim kościele Najświętszego Serca Pana

Jezusa w Katowicach – Koszutce. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie!

Za: www.oblaci.pl

ŚP. O. JOSÉ MARÍA MARTÍN PATINO (1925-2015) SJ

W Madrycie zmarł 29 marca ks. José María Martín Patino. Hiszpański jezuita był jedną z kluczowych postaci w okresie przejścia od dyktatury Franco do rządów demokratycznych.

José María Martín Patino urodził się w 1925 r. w Lumbrales w prowincji Salamanka. Po wstąpieniu do Towarzystwa Jezusowego studiował filozofię i teologię w Salamance, Comillas, Frankfurtu i na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, gdzie uzyskał stopień doktora (1962). W 1972 r. kard. Tarancón mianował go wikariuszem generalnym archidiecezji madryckiej. Na tym stanowisku pozostał jedenaście lat (1972-1983). Był to trudny okres przejścia od reżimu gen. Franco do

demokracji. Mediacja jezuita w napiętych relacjach na linii rząd-Kościół była decydująca.

Ks. Martín Patino odegrał również dużą rolę w przeprowadzeniu w Hiszpanii soborowej reformy liturgii jako przewodniczący Krajowej Komisji Liturgicznej. Był częstym gościem w hiszpańskich mediach, a jego artykuły w tutejszych dziennikach, takich jak np. El País czy ABC, cieszyły się dużą popularnością. W latach 80. założył Fundację Encuentro celem promowania dialogu między różnymi sektorami społeczeństwa.

Ks. José María Martín Patino SJ zmarł w przeddzień swoich 90. urodzin. *M. Raczkiwicz CSsR, Madryt*

Za: Radio watykańskie

Krzyż Señor de Mayo w kościele w Pariacoto